

Štev. 6.

V Ljubljani, meseca rožnika 1919.

Leto XX.

Procesija.

Prečisto solnce sije,
ves svet je ožárjen,
v toploti je prevárjen,
življenje novo klije.

Odkod so te sile,
kje so se porodile,
da so v naše duše
toliko sveže lepote vlile?...

S srcem hrepenečim,
z licem žarečim
v procesiji Tine stopa
za banderom rdečim.

Svetega Jurija ogleduje,
z njim se pomenkuje,
zmage nad grdim zmajem
se v mladem sreču raduje.

Zvončki zvončkljajo,
bandera frfotajo,
a Tinetove prevroče želje
k jasnemu nebu šepetajo:

„O, sveti Jurij,
o pravi uri
spodil si vsiljivega tujca —
svobode odprl si nam duri!“

Tone Gaspari.

